

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118209503
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7118209503.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Petra Tutka a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému F. F., W.. XX.XX.XXXX, bytom Y. W. Q. XXX, o zaplatenie X.XXX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 38Csp/156/2018 - 75 z 05. marca 2019 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutej zamietavej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.884,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 13.11.2018 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ďalším výrokom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 %, ktorú je žalovaný povinný mu zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške tejto náhrady.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa právny predchodca žalobcu od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 2.200,71 eur na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 13.02.2015 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu poskytol sumu vo výške 2.000,- eur a dlžník sa zaviazal ju splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 57,70 eur a keďže svoje povinnosti neplnil, došlo k zosplatneniu úveru. Zistil, že dňa 13.02.2015 právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. uzavrel so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 6510505187, na základe ktorej mu požičal sumu 2.000,- eur a tento sa zaviazal ju vrátiť v 60 mesačných splátkach po 57,70 eur, keď ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 27 % a priemerná hodnota RPMN 18,66 % a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený do 2/2020. Dospel k záveru, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, kvôli čomu dňa 28.10.2015 došlo k zosplatneniu úveru. Vlastnou činnosťou zistil, že dňa 01.01.2018 došlo k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a neskôr k postúpeniu pohľadávky na aktuálneho žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. Vzal do úvahy, že žalovaný na pojednávaní dňa 05.03.2019 nárok žalobcu nespochybnil, poukázal na svoju platobnú neschopnosť v čase vzniku pohľadávky a prejavil ochotu zaplatiť dlžnú sumu. Právne vec posúdil podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článku 6 bodu 1 Smernice Rady č.93/13/EHS, ako aj podľa § 39, § 51, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1 až 5, § 488, § 491, § 565 a § 879p Občianskeho zákonníka a tiež podľa § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z., ako aj podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b), d), § 9 ods. 1, 6 a 9 a § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a mal za to, že v právnom poriadku Slovenskej republiky je úverová zmluva absolútnym obchodným vzťahom, pri ktorej však vzhľadom na jej charakter ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje aj špeciálna úprava obsiahnutá v § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka a v osobitnom zákone č. 129/2010 Z.z. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo

faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom a je prejavovaná snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet podľa neho pochyb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne, keďže spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti. V posudzovanej zmluve v čl. 11 bod 11.1. bola doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere určená tak, že „zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta“, čo považoval za neurčitý, nezrozumiteľný a nepresný údaj v spotrebiteľskej zmluve. Okrem toho v danom prípade v zmluve bolo uvedené, že termín konečnej splatnosti úveru je 2/2020 a takéto vyjadrenie je podľa jeho názoru spôsobilé vzbudiť v spotrebiteľovi neistotu, v ktorý deň nastáva konečná splatnosť úveru a takýto údaj považoval za nedostatočný. Keďže v zmluve nebola uvedená ani obsahová náležitosť doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani termín konečnej splatnosti úveru, pokladal daný spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru, že žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000,- eur a tento na úver splatil sumu 115,40 eur a preto považujúc úver za bezúročný a bez poplatkov zaviazal žalovaného žalobcovi zaplatiť sumu 1.884,60 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške vyplývajúcej z § 3 nar. vlády č. č. 87/1995 Z.z. a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a tiež § 263 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 %.

3. Rozsudok v jeho zamietavej časti a v nadväzujúcom výroku o náhrade trov konania napadol včas podaným odvolaním žalobca uplatniac pritom odvolací dôvod upravený v § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca poukázal na to, že súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie istiny 326,11 eur s príslušenstvom zamietol s tým, že zmluva o pôžičke uzatvorená s jeho právnym predchodcom neobsahovala obligatórnu náležitosť - údaj o konečnej splatnosti pôžičky v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. a zmluvu tak určil za bezúročnú. Takéto právne posúdenie bezúročnosti zmluvy pokladal za nesprávne. Zmluva o pôžičke totiž obsahovala všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 vrátane dohody na konečnej splatnosti pôžičky, keď v čl. V. zmluvy bola konečná splatnosť dohodnutá na 20.02.2020. Navyše v situácii, keď žalovaný na pojednávaní žalovaný nárok uznal, mal prvoinštančný súd správne procesne postupovať tak, že mal vo veci rozhodnúť rozsudkom pre uznanie.

4. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a prijal záver, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

5. Žalobca namietal odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

7. Súd prvej inštancie úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považoval za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve absentovalo uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožňuje.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a ktoré ustanovenie súd prvej inštancie v rozsudku ani necitoval) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

9. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, zákon nevymedzuje, akým spôsobom má byť konečná splatnosť spotrebiteľského úveru v zmluve uvedená. Niet pochybností o tom, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve uvedený v zrozumiteľnej forme umožňujúcej dlžníkovi, spotrebiteľovi, tento údaj bez výkladových problémov identifikovať. Na druhej strane je nutné akceptovať zmluvnú úpravu, ktorá bez pochybností umožňuje priemerne vyspelému a vzdelanému spotrebiteľovi príslušný dátum z textu odvodiť. Ak totiž nemožno pochybovať o spôsobilosti spotrebiteľa vstúpiť do zmluvného vzťahu a čerpať pôžičku, rešpektujúc slobodu jeho vôle zaťažiť sa úverom, nemožno až príliš paternalisticky a tútorcky inak okresávať jeho spôsobilosť a schopnosti

pochopiť jednotlivé ustanovenia zmluvy, inak výkladovo celkom jednoznačné zvlášť v situácii, keď spotrebiteľ na takéto nedostatky zmluvy neupozorňuje.

10. V danej veci podľa textu zmluvy o poskytnutí pôžičky, čl. V. termín konečnej splatnosti úveru (mesiac/rok) bol uvedený v tvare 2/2020. Keďže v zmluve je špecifikovaný termín prvej splátky na deň 20.03.2015 ako aj údaj, že ďalšie splátky budú splatné vždy 20. dňa v mesiaci, možno údaj o termíne konečnej splatnosti (20.02.2020) pokladať za jednoznačne identifikovateľný a to aj pre priemerne rozumovo vybaveného jedinca. Pritom v prípade žalovaného nepochybne ide o plne spôsobilého a znalého spotrebiteľa, dobre sa orientujúceho, zjavne nemajúceho problémy so spochybňovanými zmluvnými údajmi, keď tento vo svojej výpovedi na pojednávaní 05.03.2019 (viď zápisnica na č.l. 72 - 73) deklaroval, že by rád zaplatil danú sumu, ale bol nezamestnaný, čo vie, tak platí priebežne, aj ďalej bude.

11. Keďže v zmluve z dňa 13.02.2015 je obsiahnutý aj údaj o dobe trvania zmluvy („do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“), ktorý samotný spotrebiteľ výkladovo pochybným neurobil a nemal s ním problém, podľa názoru odvolacieho súdu dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie úver pokladal za bezúročný a bez poplatkov, nie sú dostatočne vyargumentované a zatiaľ neobstoja.

12. Vzhľadom na uvedené bude úlohou prvoinstančného súdu opätovne posúdiť aj zvyšok nároku žalobcu a ustáliť, v akom rozsahu je tento opodstatnený, berúc do úvahy aj splátky žalovaným už prípadne realizované a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť tak, aby bolo po každej stránke zrozumiteľné a preskúmateľné.

13. Rozhodnutie o trovách konania vyplýva z ust. § 396 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).